

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

4

2017

41 Kč / 1,70 €

Petr Jašek

konečně doma

**Větší než
Chuck Norris**
úvodník
Jakuba Limra **/4**

**Umíte asistovat
u porodu?**
Michal Krchňák **/14**

**Trump – nový
směr pro USA**
Co se změní? **/20**

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Větší než Chuck Norris

Jakub Limr

ze života církve

6 Armáda naděje

Petr Horáček

7 Může křesťanka říct ne?

Lucie Švábová

rozhovor

8 Když mě bili, měl jsem pokoj

Petr Jašek

11 Věznitelé ho nikdy nezlomili

Veronika Kuchyňová Šmigolová

téma: Jak nabízet poklad

14 Umíte asistovat při porodu?

Michal Krchňák

15 Můžu i já

Lubomír Ondráček

16 Věčný příběh v novém kabátě

Hana Šmídová

17 Poradí vám láska

Petr Dvořáček

můj příběh

18 Vědět, že jde o kostel, utekla bych

Monika

19 Vypadala, že už k tramvaji nedojde

Sára Lepší

19 Nové rifle

Jitka U.

křesťan a společnost

20 Amerika vykročila novým směrem

David Floryk

z historie

22 Apoštol odvážné víry

S. Wigglesworth, J. Pleva

nad Biblií

24 Cena pro vítěze

Michal Klesnil

připravujeme

■ **rozhovor: fyzik Tomáš Tyc**

- Co přírodní zákony prozrazují o Bohu?
- Teorie neviditelnosti a duchovní svět...

■ **téma: Média a vztah k pravdě**

- Jak nás ovlivňují sdělovací prostředky
- Proč je tak důležité hledat a hájit pravdu?
- Jak rozpoznat propagandu

■ **z historie: Víte, jak vznikl Svátek matek?**

8
Petr Jašek
vzpomíná na vězení
„Staňte se muslimem a pustíme vás!“

14
téma:
Sdílení evangelia
Nebojte se a zkuste to

20
Amerika vykročila novým směrem
Proč křesťané volili Trumpa?

22
Apoštol
odvážné víry
Rozhovor se Smithem Wigglesworthem

ŽIVOT VÍRY

ročník 28 / duben 2017

cena 41 Kč / 1,70 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Lucie Švábová, DiS.

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,
Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Lucie Švábová, DiS., Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatné@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomocí on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbnh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbnh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

před několika lety jsem na jednom shromáždění varoval před církevními představiteli. Dvěma stům lidí jsem řekl, ať si na ně dávají pozor, protože citují Bibli a mluví o lásce, ale pro svůj život si z ní vybírají jen to, co se jim hodí. Bible je pro ně jen svědectvím o Božím slově, ale její požadavky na nás neberou jako závazná. Poselství Bible tak deformují a podřizují je svým názorům a životnímu stylu. Proto se rozvádějí či schvalují homosexuální svazky.

Dále jsem vysvětloval, že se nerozpakují vykazovat vysoké počty členů, aby na ně od státu přijímali peníze, zatímco počet lidí, kteří se účastní života církve, je stokrát nižší (bylo to před dořešením církevních restitucí). Opustili poselství evangelia v tom, že je pro vstup do Božího království potřeba učinit pokání. Popírají, že kdo uvěří, bude zachráněn, a kdo ne, zatracen.

K vedoucím, o kterých jsem mluvil, se to nějak doneslo. Zpětná vazba byla nepřímá, velmi negativní. Nenechal jsem se odradit. Na jednom setkání vedoucích krátce před Velikonocemi, jsem se přihlásil do diskuse. Snažil jsem se být konkrétní a zmíněným představitelům jejich bídu vylíčit co nejplastičtěji. Postupně jsem se nechal unést a nezastavil jsem se ani před expresivnějšími výrazy.

Vytýkal jsem jim, že jsou pokrytci: Nejenže sami nevěří v živého Krista, ale ještě druhým brání v tom, aby v něj věřili. Odhalil jsem, že dělají náboženské obřady, ale obsah evangelia popírají. Hledají následovníky, ale co jim vlastně předávají?

Zvyšoval jsem hlas, až jsem na ně skoro křičel: Z Bible vybírají jen to, co se jim hodí a co je lidem příjemné, ale nekážou pokání a změnu života. Ve svých společenstvích drží lidi, kteří neplatí daně a cizoloží. „Je to proto,“ křičel jsem, „že zachováte vnější zvyky, třeba kolem Velikonoc nebo Vánoc, ale obsah evangelia přitom tím, jak žijete, odmítáte na celé čáře.“

„Jste bezcharakterní lumpové, pokrytci,“ nechal jsem se unášet emocemi. „Chválíte Jana Husa a svatého Františka, že to byli reformátoři, ale přitom odmítáte jejich poselství, a to v těch nejdůležitějších věcech. Kdybyste žili v jejich době, nedivil bych se, kdybyste je nechali zabít. Jste hadi a vrazi, a pokud se nezměníte, skončíte v ohni věčného zatracení!“

Odcházel jsem z pódia a v sále bylo chvíli hrobové ticho. Pak si vzal mikrofon předsedající. To, co jsem řekl, zahrál do autu několika větami o slušném chování a o tom, že bychom se neměli nechat unášet emocemi. Po skončení se ale stejně nemluvil o ničem jiném než o tom, co jsem říkal. Narážel jsem na pohrdání a nenávislné pohledy...

Asi jsi už pochopil, že jsem si tohle všechno vymyslel. To, co jsem tu napsal, nelze vztáhnout na žádnou konkrétní církev, ale pokusil jsem se, aby to přitom bylo reálné. Vybral jsem obecné věci, které má společné nejedna církev. Všechno, co jsem vylíčil, myslím vážně. To podstatné ale je, že jsem to veřejně nikdy neřekl a že by mě vyrukovat s něčím takovým ani nenapadlo.

Proč jsem vlastně veřejně nevyslovil věci, které mají platnost i význam? Což nechci následovat Ježíše, jehož horlení v Matoušově evangeliu jsem se tedy pokusil parafrázovat?

Mezi Ježíšem a tehdejšími židovským náboženským vedením vznikalo napětí už na začátku jeho tříleté veřejné mise. Konflikt gradoval až

k posledním dnům jeho působení v předvelikonočním Jeruzalémě. Když procházím evangelia a snažím se získat představu, myslím, že za vyhrocení mohl Ježíš. V průběhu několika let farizeje rozhodně nešetřil. To, že z chrámu na začátku i na konci své služby vyhnal prodáváče a směnárníky, znamenalo vyhlášení války veleknězi a jeho rodině. Zaútočil tím totiž na zdroj jejich příjmů.

Nebezpečné předvelikonoční horlení

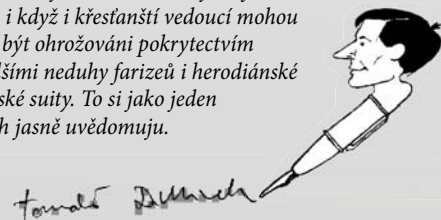
V posledním týdnu před popravou Ježíše postupně oslovovali jak farizeové, tak saduceové, tak kněží, protože ho chtěli veřejně znemožnit. Svě útoky měli připravené s precizní logikou a byli si jisti, že Ježíše dostanou. Nicméně Ježíš jim vždycky vyklouzl na základě téhož židovského vytríbeného smyslu pro vedení polemiky. Na otázky odpovídal otázkami, a to takovými, že braly dech. Vrcholem byl Ježíšův úder po vítězství v polemice, či moci činí divy (Mk 11,27–33). Ježíš pak totiž zaútočil příběhem o zlotřilých vinařích (Mk 12,1–12), kde každý posluchač věděl, koho Ježíš označil za potomky vrahů a za potenciální vrahy.

A ještě jeden odstín Ježíšovy polemiky. Svě protivníky občas vodil za nos, třeba tím, že prohlásil, že zbořený chrám postaví za tři dny. Myslím, že to nebyla chyba farizeů ani zákoníků, že nepochopili, že Ježíš mluví o chrámu svého těla.

Proč Ježíš farizeje, zákoníky ani kněžskou lobby nenechal na pokoji? Proč na ně zas a zas neomalenalé útočil? Přichystal jim řadu provokací a veřejně jim nadával. Ano, obilné hroby a plemeno zmijí, to byly nadávky. Nebyly sprosté, Ježíš je použil trefně, takže přesně seděly, ale bylo to naprosto nevybíravé – šlo o urážky.

Myslím na Ježíše v Getsemanech. V nesmírných úzkostech prosil Boha, jestli by se nemohl vyhnout kalichu smrti pod dřtinou tíhou našeho hříchu. Tato nepředstavitelná hrůza na něj tehdy dolehla naplno. Ale Ježíš nejednal spontánně. Splnění klíčového úkolu pečlivě připravoval několik let. Kdyby se k židovskému establishmentu choval v rámci konvenční slušnosti, nebo aspoň přezíravě, málvi by nad ním rukou a na nápad ho zlikvidovat by hned tak nepřišli. Ale Ježíš si svým chováním promyšleně chystal hrob. Věděl, co dělá. Taková byla jeho láska k nám, kterou si zvláštním způsobem připomínáme o Velikonocích.

V jeho vykupitelské smrti Ježíše následovat nemůžeme. Proto není potřeba, aby nás církevní představitelé ukřižovali, a tak se k nim nemusíme chovat jako Ježíš k tehdejšími funkcionářům, i když i křesťanství vedoucí mohou dnes být ohrožováni pokrytectvím a dalšími neduhy farizeů i herodiánské kněžské suity. To si jako jeden z nich jasně uvědomuju.

Větší než Chuck Norris

Jakub Limr

Říká se o něm, že je to muž, který zabil Mrtvé moře, vyhrál Tour de France na rotopedu; jediný člověk, který rozbřečí cibuli; a když ho uštkla kobra, po pěti dnech nesnesitelných bolestí posla. Nejspíš jste poznali legendárního herce Chucka Norrise. O žádném jiném akčním hrdinovi nekoluje tolik hlášek jako o něm. Možná ale nevíte, jak je komentuje on sám. Jak se dívá na sebe, na život nebo na Boha.

V knížce „Jaký je doopravdy Chuck Norris“ píše: „Myslel jsem si, že mám všechno: peníze, slávu a tak dále. Ale co jsem doopravdy měl, byla obudná díra v srdci. Nakonec jsem pochopil, co nám američtí otcové zakladatelé říkali před dvěma sty roky, co mi máma říkala před více než šedesáti roky a co mi má žena říkala před dvaceti roky. Bez Boha jsou naše životy prázdné. Právě tenkrát jsem našel cestu domů. Ježíš řekl: *Já jsem přišel vyhledat*

a zachránit, co je ztraceno. Přiznávám, byl jsem ztracený. Ale teď jsem nalezen.“

Já první!

Tváří v tvář Chuckovi přemýšlím o jiném akčním hrdinovi. O muži, který si také myslel, že má všechno. A pak ho Bůh konfrontoval: „Čeho se v životě držíš? Za co bojuješ? A bojuješ vůbec, nebo si s lidmi jen tak hraješ a zvykl sis nakonec z boje utíkat?“ Seznamte se se zvláštním biblickým hrdinou jménem Jákob.

Zastihli jsme ho v okamžiku, kdy se po více než dvaceti letech vrací domů. Čeká ho setkání s bráchou, kterého kdysi podvedl. Od toho se odvíjel celý Jákobův životní příběh. Aby získal to, co chtěl, byl mnohokrát ochotný obětovat rodinu a blízké vztahy. Teď u Jákoba je to v něm jinak: Rodinu odvádí do bezpečí. Už žádné triky. Už žádné hry. Už žádné utíkání. Jákob měl příležitost projevit se jako chlap a šel do toho.

Tě noci vstal, vzal své dvě ženy a své dvě služby i svých jedenáct chlapců a přešel brod v Jáboku. Vzal je a převedl je přes potok a pře-

vedl všechno, co měl. Pak Jákob zůstal sám a zápasil s ním nějaký muž až do východu jitřenky. (1M 32,23–25)

Tohle není poprvé, kdy v Bibli vidíme Jákoba s někým zápolit. Jákob zápasil, ještě než se narodil. Kdyby tenkrát existovaly porodnice a ultrazvuk, mohla by se návštěva maminky Rebeky u lékaře odehrát asi takhle: „To musíte vidět,“ říká doktor. Natočí k ní monitor a říká: „Zaprvé: Čekáte dvojčata. Zadruhé: Jsou to kluci a už se rvou.“ Sourozenské šarvátky v Rebečině lůně popisuje 25. kapitola knihy Genesis.

Při narození drží Jákob svého brášku za nohu. Biblisté znali hebrejské symboliky to komentují následovně: Jákob chtěl Ezaua zadržet. Chtěl ho předběhnout. Chtěl být první, prvorozený, protože z toho plynuly nesukutečné výhody. Já první! Ale nemáme to v sobě všichni? Nestojíme s tímhle na startovní čáře? Já první! Tahle mentalita Jákoba provázela téměř celý život: pokud něco chci, tak to čápnu. Když později ukradl Ezauovi prvorozenství, myslel si, že získal požehnání. Ale neuvědomil si, že ztratil sám sebe. Dalších jedenadvacet let utíká – před bratrem, před rodinou, před

krátce

◆ **Sametový Brexit.** Skupina českých a slovenských křesťanů pořádá 10. 4. v Praze v prostorách Senátu a 27. 4. v Bruselu děkování za Velkou Británii a modlitby za „sametový Brexit pod názvem „Thank you (for) Great Britain“. Češi a Slovinci dostali zvláštní milost k „sametové revoluci“ v roce 1989 i k „sametovému rozchodu“ federace. Taková míra „sametovosti“ nebyla v podobných souvislostech zjevná nikde v Evropě (viz krvavý rozpad zemí na Balkáně či SSSR).

Od loňského léta přicházela různým služebníkům v ČR i SR slova, že Brexit bude, ale může proběhnout různými způsoby. V nejhorším případě se EU může snažit Británii „exemplárně potrestat“, aby se žádná jiná země neopovážila z EU odejít. Protože však platí zákon „rozsévání a sklízění“ (Ga 6,7), rozsévání pomstychtivosti nezůstane nikdy bez následků. Asi nejvýstražnějším příkladem byla snaha vítězných mocností po první světové válce potrestat Německo za válku, kdy na něj uvalily likvidační reparace. Ty vedly k hospodářskému úpadku a hyperinflaci – a k nástupu Hitlera. A ten si vybíral další „viníky“, kterým se chtěl pomstít, a pak to dosáhlo obudných rozměrů, které si nikdo neuměl představit.

Přátelský rozchod Čechů a Slováků, kdy nyní žijeme ve svobodných a často velmi přátelských vztazích a oboustranně výhodné spolupráci, je mnohem vítanějším příkladem. Není však vůbec samozřejmostí, že k němu dojde. Proto vyzýváme všechny křesťany v ČR i na Slovensku, abychom – podobně jako apoštol Petr

nemocnému ve Skutcích (Sk 3,6) – dali to, co máme, tedy milost k sametovému rozchodu a dobrým, oboustranně výhodným vztahům a prospěšné spolupráci.

Akce se účastní delegace českých a slovenských křesťanů včetně poslanců SNR a EP, čeští politici a zástupci Británie. Prosíme tedy jednotlivé křesťany a sbory, aby se přidali k mezinárodnímu týmu křesťanských vedoucích a politiků a věnovali setkáním 10. a 27. 4. i chvíli na svých shromážděních. Vhodné je děkování za vše, čím Pán Bůh obdaroval Velkou Británii a skrze ni i naše národy, Evropu a celý svět. Je toho nesmírně mnoho...

A poté se modlili se zachování Boží přízně pro Velkou Británii a za vyhlášení Boží milosti k „sametovému Brexitu“, tj. pokojnému odchodu Velké Británie z EU, a navázání nových, přátelských, oboustranně výhodných vztahů, které budou dál přinášet život, dobro a vzájemnou prosperitu k Boží slávě.

I tímto způsobem může naplnit první dvě příkazy Nového zákona: Milujme Boha (i vyjádřením díky za projev jeho dobroty) a milujme své bližní – Brity i Evropany, tím, že jim předáme a vyprosíme něco z toho nejlepšího, co máme – milost k dobrým, pokojným vztahům ve vzájemné úctě a spolupráci.

Jiří Čihulka

◆ **Výzva výročí reformace.** Římskokatolický švýcarský teolog Hans Küng, autor mnoha i do češtiny přeložených knih a účastník Druhého vatikánského koncilu, vydal kritickou výzvu k jednotě církve. Za-

tímco protestanti a římskokatoličtí biskupové se scházejí a vydávají prohlášení (např. 6. 2. navštívila německá protestantská delegace papeže), kontakty mezi římskými katolíky a protestanty na místní úrovni jdou často mnohem dál.

„Memoranda a výzvy k pokání a usmíření jsme z římské strany slyšeli už mnohokrát,“ cituje Christnet Künga, „my, ekumenicky angažovaní křesťané, očekáváme konečné činy.“ Küng píše, že uskutečňovat závěry komise pro ekumenický dialog (staré i několik desítek let) znamená pro katolickou církev např. 1) rehabilitaci Martina Luthera, 2) zrušení vseh exkomunikací z období reformace, 3) uznání protestantských a anglikánských církevních úřadů, 4) vzájemnou eucharistickou pohostinnost.

„Tlak ze strany teologie a církevní základny, obcí a mnoha angažovaných žen a mužů by mohl napomoci tomu, aby často úzkostlivé a váhavé církevní vedení v Římě i jinde nezmeškalo tuto historickou příležitost a probudilo se,“ napsal Hans Küng.

◆ **Kámen opět v ruce Palestince.** Při příležitosti otevření Palestinského velvyslanectví ve Vatikánu přijal v lednu papež František palestinského prezidenta Mahmúda Abbáse. Vznik velvyslanectví navazuje na uzavření smlouvy mezi Svatým stolicí a Palestinským státem

26. 6. 2015. Podle oficiálního prohlášení byl rozhovor srdečný, trval však jen 20

minut. Jedním z témat byl mírový proces na Blízkém východě. Obě strany vyjádřily naději, že bude možné obnovit vyjednávání, které povede k spravedlivému a trvalému řešení, takže čistě formální vyjádření, které je pí-ár ve prospěch Palestinců. Papež František Abbásovi daroval medaili Svátého roku milosrdenství a arabský překlada exkomunikace Amoris laetitia. Abbás mu mimo jiné věnoval kámen z Golgoty.

◆ **Postní kalendář.** „Snižte spotřebu vody! Postavte se za klimatickou spravedlnost!“ Tyto dvě ze 40 výzev uvádějí jednotlivé dny postního období na postním kalendáři zveřejněném na facebooku ČCE. Dozvíme se mnoho inspirativních doporučení, např. abychom si našli restauraci, kde se vaří z bioproduktů, a kdyby se to nepodařilo, abychom vybírali raději z vegetariánských jídel. Politickým špičkám máme připomenout jejich odpovědnost při ochraně klimatu. Co se týče kávy a čaje, máme pít jen ekologicky pěstované.

Jeden z komentářů na facebooku uvedl: „Kalendář je to pěkný, což o to,

minulostí, před sebou. Už se vám někdy stalo, že jste něco moc chtěli, pak jste to získali, ale zjistili jste, že to vlastně nechcete? Něco jste získali, držíte to v ruce, ale zjišťujete, že jste ztratili kus sebe.

Teď stojíte v bahně – v Jákobových botách – na břehu potoka Jabok. Pak Jákob zůstal sám a zápasil s ním nějaký muž až do východu jitřenky. (1M 32,25) Jákob nejdřív vůbec netuší, že zápasí s Bohem. Bojují v noci, všude kolem je tma. Jákob do toho dává všechno a daří se mu.

Když [Bůh] viděl, že ho nepřemůže, udeřil ho do kyčelního kloubu, takže se Jákobovi při tom zá-

Boha, i když to bolí. Na tomhle skutečně záleží. Teď se držím Toho jediného, který má skutečně moc mi poženat. Zuby nehty se budu držet Boha.

Poslední záběr filmu

Jako by celý tenhle příběh nebyl dost zvláštní, stává se ještě podivnějším. U Jaboku se ozve otázka: „Jak se jmenuješ?“ zeptal se ho. „Jákob,“ odpověděl. (1M 32,28) Připomíná chvíli, kdy Jákob kradl Ezauovo prvorozenství. Staříček, téměř slepý táta Izák se ho ptá: „Který z mých synů jsi?“ (1M 27) Jak se jmenuješ? Jákob odpověděl: „Já jsem Ezau, tvůj prvorozený.“ Když stál před Izákem, nebyl tam za sebe. Nasadil si masku a čapnul poženání, které původně bylo pro Ezaua. A teď u Jaboku se ptá Bůh: Jak se jmenuješ?

Kdo skutečně jsi? U Jaboku před Bohem stojí Jákob sám za sebe. Už žádné masky, žádné předstírání... „Já jsem Jákob.“ A chytl se Boha, aby přijal poženání, které je pro něj.

Na to mu řekl: „Tvé jméno už nebude znít Jákob, ale Izrael, Boží bojovník, neboť jsi zápasil s Bohem i s lidmi a zvítězil jsi.“ (1M 32,29) Bůh

mu dává nové jméno: už ne Jákob, ale Izrael. Bůh mu dává novou identitu: už ne podvodník a lhář, ale Boží bojovník.

Noční konverzace ale pokračuje. Jákob ho žádá: „Pověz mi prosím své jméno.“ On však odpovídal: „Proč se mě ptáš na jméno?“ Jako by tím Bůh říkal: Tohle přeskoč. O tohle tu teď nejde. Mně už jsi v minulosti potkal, ale setkání se sebou ses roky vyhýbal. Šlo o to, abys poznal, kdo skutečně jsi; abys přijal novou identitu, identitu Božího bojovníka. A poženal mu tam.

Jákob pak to místo nazval Penuel, Boží tvář, neboť řekl: „Viděl jsem Boha tvář v tvář a byl jsem zachráněn!“ A když minul Penuel, zazářilo mu slunce; a kulhal kvůli té kyčli. (1M 32,31–32)

Závěr jako z hollywoodského filmu. Těsně před závěrečnými titulky se Jákobova silueta rýsuje proti vycházejícímu slunci. Poslední záběr patří Jákobovu zranění. Chlapi se chlubí svými jizvami. Bojoval jsem a vyhrál jsem. Bojoval jsem a stálo to za to. Ale tahle konkrétní jizva mi připomíná, jak blízko se držím Boha!

Čeho se v životě držíte vy? Za co bojujete? A bojujete vůbec? Nebo jste si zvykli z boje utíkat? Jste stvoření k Božímu obrazu. I vy v sobě máte válečníka. Ale rozhodnutí bojovat je na vás.

Jakub Limr, DiS., je pastorem KS Mozaika v Hradci Králové a členem Užšího výboru KMS.

„To musíte vidět,“ říká doktor. „Čekáte dvojčata. Jsou to kluci a už se rvou.“

pasu vymkl kyčel. Tehdy řekl: „Pust' mě, začíná svítat!“ „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš!“ odpověděl Jákob. (1M 32,26–27)

Jákob zápasí celou noc. Je špinavý, zpocený, unavený, všechno ho bolí. Nejvíce ta vykloubená noha. Ale v tom všem se drží Boha, i když by bylo jednodušší prostě ho pustit. Jákob se drží

škoda jen, že v něm není nic o pústu. Ani o Velikonocích, nic o modlitbě a Písmu... Ostatně, o Pánu Ježíši taky ne...

◆ **Bonnke plánuje „rozlučkovou“ kampaň.** Evangelista Reinhard Bonnke, zakladatel organizace Christ for All Nations (CfaN, Kristus pro všechny národy) oznámil, že se v listopadu vrátí do Nigérie na „rozlučkovou“ evangelizační kampaň. Ač jistě nepůjde o poslední evangelizační CfaN, organizátoři věří, že Bonnke-

ho návrat by mohl přitáhnout velké množství lidí, podobně jako tomu bylo na dosud největší kampani v Lagosu v Nigérii v roce 2000. Tehdy se pěti večerních shromáždění zúčastnilo celkem šest milionů lidí a 3,4 miliony se rozhodly pro Krista.

Letos se během kampaně v denních hodinách bude zároveň konat konference „Passing the Burning Torch“ (Předávání hořící pochodně) pro vedoucí a další církevní pracovníky. Bonnke chce pro evangelizaci nadchnout tisíce pastorů a evangelistů z celého světa.

Bonnke plánuje komentovat takto: „Pán ke mně promluvil, že se mám vrátit do Afriky na ještě jednu kampaň. ... Věřím, že Bůh udělá něco, co jsme dosud neviděli.“

John Darku, ředitel CfaN pro Afriku, řekl: „Tato kampaň bude jako žádná z předchozích. Chceme získat 500 000

poradců, 200 000 přímluvců, pěvecký sbor s více než 23 000 členů a příslušníků ochranky bude více než 10 000. Všechny církve v zemi jsou velmi nadšené, očekáváme kolosální žení lidí přicházejících ke Kristu.“

Bonnke začal v Africe pracovat před 40 lety. CfaN od roku 1987 registruje více než 76 milionů lidí, kteří se rozhodli vydat svůj život Ježíši.

Charisma News

◆ **Franklin Graham vyzývá k evangelizaci.** Evangelista Franklin Graham vyzývá americké křesťany, aby z roku 2017 udělali „Rok Dobré zprávy“. „V čase falešných zpráv, rozptylujících zpráv, rozdělujících zpráv, zmatečných zpráv a někdy i depresivních zpráv se chceme – jako křesťané a jako vedoucí – znovu zavázat, že uděláme vše pro to, aby tím vším pronikla Dobrá zpráva o Ježíši. Vyzýváme americké křesťany, aby z roku 2017 učinili „Rok Dobré zprávy“,“ píše Graham.

„Křesťané, ať jsou kdekoli, by měli sdílet poselství o Ježíši, s kým jen to je možné a při každé příležitosti. Pastoři musí odvážně kázat evangelium a cíleně se modlit za probuzení v naší zemi.“

◆ **Do Prahy přijede severoirská kapela Rend Collective.** Organizátoři festivalu United pořádají 2. 6. v pražské sportovní hale Královka koncert indie-folkové

formace Rend Collective, na který naváže Konference modliteb a chval. Rend Collective vystoupí v Česku poprvé. Sestavu vede

bubeník Gareth Gilkeson. Dalšími členy jsou kytarista a zpěvák Chris Llewellyn, vokalistka a hráčka na klávesové nástroje Ali Gilkesonová, kytarista a hráč na banjo Patrick Thompson a baskytarista Stephen Mitchell.

První album vydali Rend Collective v roce 2010. O dva roky později se kapela stává známou albem „Homemade Worship by Handmade People“ a absolvováním úspěšného turné po Spojených státech. Aktuálně se počet vydaných alb zastavil na čísle sedm.

Hudební dramaturg festivalu United Tomáš Polívka dodává: „Rend Collective jsou na křesťanské hudební scéně opravdu zjevením. Skladby této skupiny přinášejí nejen intimní duchovní uctívání, ale jsou navíc i plné radosti, oslavy a naděje.“

Jako předkapely se představí skupiny Nenadarmo a Noemiracles. Program dále zahrnuje vystoupení taneční skupiny United Dance a promluvu Jakuba Limra.

3. 6. na koncert v pražském Kongresovém centru Olšanka naváže Konference

modliteb a chval, která spojuje Konferenci modliteb a Konferenci chval. Obě mají společné zahájení a zakončení, liší se bloky seminářů. Konferenci modliteb, zaměřenou na modlitby přímluvné, připravuje hnutí Modlitby 24-7. Konference chval je určena hudebníkům a autorům chval. Mezi řečníky budou Kateřina Lachmanová, Jiřina Gina Čunková, Karel Řežábek, Viliam Šandor, Julo Slovák a další.

www.worshippraha.cz

◆ **Katolická církev proti pornografii.** Na narůstající problém závislosti na pornografii se rozhodla reagovat římskokatolická církev. Jak v březnu upozornil server lidovky.cz, v jednotlivých diecézích jsou nyní pořádány přednášky, církev finančně podporuje poradny a sestavila také pravidla, která mají věřícím pomoci závislost překonat. Spolupracuje i s odborníky z jiných denominací – jedním z těch, kdo v rámci říkc o fenoménu pornografie přednášejí, je např. psycholog Marek Macák z BJB.

Zvýšená pozornost k této problematice je na místě. Plzeňský biskup Tomáš Holub popisuje pornografii jako „něco, co člověka svazuje a vzdaluje od skutečného chápání a prožívání života“. Vzhledem k její snadné dostupnosti někteří komentátoři mluví dokonce o „epidemii“, která zasahuje celou generaci. Imunní nejsou ani křesťané – podle dostupných průzkumů pornografii sleduje polovina všech věřících mužů. Možná by tedy bylo na místě, aby se na tuto oblast pastoračně zaměřili i duchovní dalších církví.